

ansatte sporvejsfunktionærer i de kommende ca. 3 år må omskoles til buschauffører. Kun en del af disse vil kunne opfylde kravet om at have ført automobil i mindst ét år, og Københavns sporveje vil derfor — medmindre der tilvejebringes hjemmel for, at den fornødne dispensation kan gives — komme i den situation enten ikke at kunne bestride trafikken ved hjælp af sine funktionærer, fordi en del af dem ikke lovligt vil kunne betjene busserne, eller at måtte antage chauffører ude fra med det resultat, at man ville få et betydeligt overskud af fast personale, som der ikke kan skaffes beskæftigelse til.

Det må efter ministeriet for offentlige arbejders opfattelse erkendes, at den pågældende lovbestemmelse, om hvis hensigtsmæssighed i almindelighed

der næppe kan være tvivl, i ganske særlige tilfælde kan virke for stramt, og at det ville være et nyttigt supplement i loven at indføje en dispensationsbeføjelse for ministeren for offentlige arbejder. Man mener, at dispensationsbeføjelsen bør angå begge de i bestemmelsen indeholdte krav, altså både aldersbetingelsen og kravet om den 1-årige praksis, men man tænker sig, at dispensationshjemmelen i almindelighed kun skulle benyttes, når der — som det nu er tilfældet for Københavns sporvejes vedkommende — foreligger et mere omfattende kollektivt behov. Derimod er det ikke tilsigtet, at bestemmelsen skulle benyttes til af individuelle grunde at undtage enkeltpersoner fra lovens hovedordning.